

Wat zegt Paulus in Romeinen 8:1-4?

Romeinen 8:1

Nu gaat Paulus situatie 3 beschrijven waar hij in 7:25 al even op wees (de situatie van 'ik + de wet + geloof (in God en Jezus)'; zie bij de uitleg van 7:9). Hij begint met 'Dus ...' ('Zo is er dan ...; NV51) - en sluit daarmee aan bij de juichkreet van 7:25. Het gaat nu duidelijk om de andere situatie: samen met Jezus en met het geloof, dat door Jezus (opnieuw) geleerd wordt¹.

Over het leven met Jezus en gevolgen daarvan had Paulus al in Romeinen 6 en in 7:1-6 gesproken. In dat leven heerst de zonde niet als Koning, maar heerst Jezus over de zonde. Maar door eenheid met Jezus is zijn kracht in de gelovigen beschikbaar en heersen de gelovigen (als ze dit werkelijk geloven) ook over de zonde.

Jezus Christus bevrijdt ons uit de hopeloze ellende van situatie 2 (ik + de wet). Wie bij Hem hoort en Hem dus volgt, wordt niet meer veroordeeld door de wet en is ook niet meer op weg naar de dood zoals in situatie 2 en zoals in 7:10,11 wel de realiteit was.

Waarom worden gelovigen niet meer veroordeeld? Het antwoord wordt al even gegeven in de woorden die horen bij 8:1, maar die in de NBV niet in de tekst opgenomen zijn. De NBV vermeldt die woorden in een noot. De StV vertaalt letterlijk met: '*... die niet naar het vlees wandelen maar naar de Geest*'. Het gaat er om dat zij die bij Christus horen '*hun leven niet langer laten beheersen door hun eigen wil, maar door de Geest*'. De macht van de zonde in hen heeft het niet meer te zeggen over hen, maar de Geest. Dat is de keus van het geloof: zó leven door kracht van Jezus in je! Van veroordeling is dan geen sprake meer, want er valt niets meer te veroordelen na zo'n verandering. De wet staat dan immers in het hart geschreven. De zonde heerst dan niet meer. De macht van de (drang tot) zonde (of onze oude mens) is er nog wel, maar wordt steeds overwonnen door de Geestkracht van Jezus in ons. De Geestelijke wet van God ontmoet nu in ons de gezindheid van de Geest zelf en zo ontstaat er harmonie in ons met Gods wil (dus ook met de wet). Het machteloze en tegenstrijdige van situatie 2 is overwonnen in situatie 3.

De woorden die in 8:1 in sommige handschriften missen komen letterlijk ook voor in 8:4. Deze woorden omschrijven hoe dan ook een bijbelse waarheid en werkelijkheid volgens Paulus. Een werkelijkheid, die duidelijk geen realiteit was in de situatie die beschreven was in 7:7-26.

Romeinen 8:2

De nieuwe wetmatigheid van situatie 3, die ontstaat doordat via Jezus de Geest in ons komt, maakt echt Geestelijk leven (zoals beschreven en bedoeld in Gods Geestelijke wet) mogelijk. Leven volgens de bedoeling van de wet kan door het geloof zeker wel. Daardoor zijn we bevrijd van de hopeloze wetmatigheid die in situatie 2 heerste, waarin Paulus en anderen het alleen met Gods wet moesten

---

¹ Dat geloof is op zich niet nieuw. Het was er in het OT ook al. Nieuw is dat het nu aan Jezus verbonden is. Hij heeft immers alle macht gekregen en is de Koning van Gods Koninkrijk. Hem afwijzen staat gelijk aan ongelooft. Nieuw is ook dat het geloof niet alleen voor de Joden maar ook royaal aan niet-Joden gewezen wordt als de weg ten leven.

doen (zonder geloof). Hun eigen kracht schoot tekort om te gehoorzamen. Dan is de wet veroordelend en dodelijk. Maar nu de Geest/kracht van Jezus in ons gekomen is, wordt het anders. Nu zijn we bevrijd van de wetmatigheid van de zonde en de dood. Wij zijn andere mensen geworden (door wedergeboorte). Het leven leidt niet meer ten dode. We zijn daarvan echt bevrijd.

Romeinen 8:3

De wet alleen kon mensen niet helpen. De wet is daartoe niet in staat. De wet alleen (als geboden en eisen)² onderwijst wel wat goed (hemels) leven is, maar biedt op zich geen hulp tegen de drang tot zonde in mensen. Dan kunnen mensen niets met de wet, tenzij Gods hulp gekend en geloofd wordt. Maar dat geloof en vertrouwen was kwijt bij Paulus en vele Joden in die tijd. En dat bracht hen in de ellende. Dat ervoer Paulus aan den lijve en velen met hem (in periode 2). Maar God gaf uitkomst.

God stuurde zijn Zoon in dit (verduisterde en) zwakke, zondige bestaan. Jezus werd echt mens! En Hij *rekende* als mens namens God *af met de zonde* door het geloof in God! Hij liet de zonde het niet winnen in zijn vlees. Alle angsten en zorgen die op hem afkwamen en Hem ertoe drongen te gaan zondigen weerstond Hij. Zo overwon Hij alle verleidingen en 'veroordeelde de zonde' (NV51) of 'rekende af met de zonde' (NBV). Hij bleef doen wat Gods (ook) in zijn wet vroeg. Hij leerde alle lessen die God mensen wilde leren. Jezus leerde als mens – tijdens dit leven met alle moeiten - echt leven met God, in vertrouwen (in geloof). Zo kwam Hij nooit tot zonde doen (Hebr 5:7,8). Door geloof, vertrouwen op Gods hulp overwon Hij alle macht van de Zonde (of Satan).

Waarom deed Jezus dit? Het volgende vers geeft het antwoord.

Romeinen 8:4

Wat heeft God bereikt met het zenden van zijn Zoon, zoals in vs 3 beschreven? Vers 4 geeft het doel van God aan met het woordje '*opdat*'. God wilde via Jezus ervoor zorgen, dat de eis van de (Geestelijke) wet in ons (vlees) volbracht zou worden. Het is niet meer onmogelijk. Het hopeloze van situatie 2 is voorbij. Ons leven wordt immers niet langer beheerst door onze eigen zwakke natuur waardoor we slaaf van de zonde zijn. Nee, we worden nu beheerst door de Geest. Dit was in situatie 2 (Rom 7:14ev) een onbekende werkelijkheid.

Uiteraard was in de tijd van het OT de hulp van de Geest ook al te verkrijgen door het geloof. Maar door ongeloof was die Helper onbekend geworden bij het merendeel van de Joden. De godsdienst was verziekt door wettisch denken, door onderwijs van zogenaamde Wetgeleerden en Farizeeën. Men leefde met de wet maar zonder geloof in Gods genadige hulp bij zijn wet. Daar was geen of te weinig aandacht voor.

---

² Nogmaals wijzen we er op dat Paulus hier niet spreekt over de wet van Mozes als totale onderwijzing. Want in de wet van Mozes wordt ook het geloof onderwezen, zoals Paulus o.a. in Romeinen 4 al helder maakte.

Daardoor leefden velen vermoeid en belast, zoals door Paulus beschreven wordt in Rom 7:7-26 (situatie 2). Er waren natuurlijk nog wel ware gelovigen. Denk aan Jozef en Maria, Zacharias en Elisabeth, enz. Maar het merendeel van de Joden leefde slechts met de wet ZONDER kennis van Gods genadige hulp.